

Степи правічні, сиві небосхили,
Які тут воріженьки не ходили!
Списи ламались, і свистіли стріли,
І ворони злітались на могили.
А де тепер Кончак, Батий, Мамай?..
Пшениця котить хвилі, як Дунай.
